

Regeringens proposition

2007/08:9

Fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och
lagen om hemlig kameraövervakning

Prop.
2007/08:9

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 27 september 2007

Fredrik Reinfeldt

Beatrice Ask
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att lagen (1952:98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål och lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning ska fortsätta att gälla till utgången av år 2008.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (1952:98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål	4
2.2	Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning	5
3	Ärendet och dess beredning	6
4	Nuvarande regler	7
4.1	1952 års tvångsmedelslag	7
4.2	Lagen om hemlig kameraövervakning	7
4.3	Offentliga ombud	8
4.4	2005 års reglering av de brottsbekämpande myndigheternas användning av överskottsinformation	8
5	Propositionen Ytterligare rättssäkerhetsgarantier vid användandet av hemliga tvångsmedel, m.m.	9
6	Överväganden och förslag	10
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Frågan om fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning (Ds 2007:2)	12
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	14
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 september 2007	15

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2007/08:9

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om fortsatt giltighet av lagen (1952:98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål,
2. lag om fortsatt giltighet av lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (1952:98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål

Härigenom föreskrivs att lagen (1952:98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål, som gäller till utgången av år 2007¹, ska fortsätta att gälla till utgången av år 2008.

¹ Lagens giltighetstid senast förlängd 2004:617.

2.2 Förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning

Prop. 2007/08:9

Härigenom föreskrivs att lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning, som gäller till utgången av år 2007¹, ska fortsätta att gälla till utgången av år 2008.

¹ Lagens giltighetstid senast förlängd 2004:618.

Lagen (1952:98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål (1952 års tvångsmedelslag) innehåller tilläggs- och undantagsbestämmelser till den grundläggande regleringen i rättegångsbalken om straffprocessuella tvångsmedel. Lagen, som är tidsbegränsad, gäller vid förundersökning som rör vissa brott mot rikets säkerhet och vissa andra grova brott. Efter den senaste förlängningen av giltighetstiden gäller lagen till utgången av år 2007 (prop. 2003/04:74, bet. 2003/04:JuU24, rskr. 2003/04:219, SFS 2004:617).

Lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning trädde i kraft den 1 februari 1996 (prop. 1995/96:85, bet. 1995/96:JuU11, rskr. 1995/96:125). I lagen regleras de brottsutredande myndigheternas möjligheter att använda dolda fjärrmanövrerade kameror vid förundersökning i brottmål. Lagen är i likhet med 1952 års tvångsmedelslag tidsbegränsad och gäller nu till utgången av år 2007 (SFS 2004:618).

Genom beslut den 2 maj 2006 av chefen för Justitiedepartementet uppdrog Regeringskansliet åt en sakkunnig person att biträda departementet med en översyn av användningen av tvångsmedel enligt 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning (Ju 2006:G). Den sakkunniga överlämnade i februari 2007 promemorian Frågan om fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning (Ds 2007:2). I promemorian föreslås att bestämmelserna i 1952 års tvångsmedelslag ska moderniseras och permanentas. Vidare föreslås att bestämmelserna i lagen om hemlig kameraövervakning ska permanentas. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorian har remitterats och remisstiden löpte ut den 29 juni 2007 (dnr Ju2006/2494/Å). Det lagstiftningsärendet bedöms dock inte kunna avslutas innan de aktuella lagarnas giltighetstid löper ut.

För att inte lagarna ska upphöra att gälla vid utgången av 2007 måste giltighetstiden förlängas på nytt. Justitiedepartementet har därför utarbetat en promemoria som behandlar frågan om lagarnas giltighetstid bör förlängas till dess att ovannämnda lagstiftningsärende har avslutats. Promemorians förslag överensstämmer med propositionens förslag. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2007/5715/Å).

Lagrådet

Med hänsyn till att förslagen i propositionen uteslutande avser förlängning av giltighetstiden av de två lagarna anser regeringen att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4.1 1952 års tvångsmedelslag

1952 års tvångsmedelslag gäller vid förundersökning som rör vissa allvarliga brott som ansetts särskilt allvarliga för landets säkerhet. Den omfattar dels vissa högmålsbrott som uppror och olovlig kårverksamhet, dels vissa brott mot rikets säkerhet, t.ex. spioneri. Därutöver omfattar lagen också vissa allmänfarliga brott som sabotage och grovt sabotage samt mordbrand, grov mordbrand, allmänfarlig ödeläggelse, kapning, sjö- eller luftfartssabotage och flygplatsabotage om något av dessa brott innefattar sabotage. Vidare omfattas fr.o.m. den 1 juli 2003 även terroristbrott (prop. 2002/03:38, bet. 2002/03:JuU12, rskr. 2002/03:148, SFS 2003:151). Lagen gäller också försök, förberedelse och stämpling till dessa brott, om sådan gärning är straffbar.

I lagen finns tilläggs- och undantagsbestämmelser till tvångsmedelsregleringen i rättegångsbalken och lagen om hemlig kameraövervakning. Dessa bestämmelser ger utvidgade möjligheter att använda tvångsmedlen häktning, beslag, postkontroll, hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning.

Lagen tillåter sålunda att en s.k. utredningshäktning fortgår under fyra veckor jämfört med bestämmelserna i rättegångsbalken enligt vilka en person kan vara utredningshäktad en vecka. Vidare krävs inte, till skillnad från vad som anges i rättegångsbalken, något lägsta straff i straffskalan för brottet för att hos den misstänkte eller dennes närstående ta skriftliga meddelanden mellan den misstänkte och de närstående eller mellan de närstående inbördes i beslag. Postkontroll kan i vissa brådskande fall meddelas av förundersökningsledaren eller åklagaren. Enligt rättegångsbalkens regler är det alltid rätten som beslutar i dessa fall.

Slutligen föreskrivs att tillstånd till hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning får lämnas vid misstanke om sådana brott som anges i lagen, även om det är föreskrivet lindrigare straff än vad som krävs enligt rättegångsbalken eller lagen om hemlig kameraövervakning. Åklagaren får i brådskande fall själv besluta om användning av dessa tvångsmedel. Har åklagaren gjort detta, ska han eller hon genast anmäla det hos rätten, som skyndsamt ska pröva ärendet.

Lagen används uteslutande i Säkerhetspolisens verksamhet, vilket följer av Säkerhetspolisens uppdrag att leda och bedriva polisverksamhet för att förebygga och avslöja brott mot rikets säkerhet.

4.2 Lagen om hemlig kameraövervakning

Hemlig kameraövervakning innebär att fjärrstyrda TV-kameror, andra optisk-elektroniska instrument eller därmed jämförbara utrustningar används för optisk personövervakning vid förundersökning i brottmål, utan att upplysning om övervakningen lämnas. Förutsättningarna för att sådan övervakning ska få ske är i huvudsak desamma som gäller för hemlig teleavlyssning. Bland annat ska rätten besluta om tvångsmedlet och förundersökningen ska gälla misstanke om brott för vilket det är

föreskrivet fängelse i minst två år eller försök, förberedelse eller stämpling till sådant brott, om sådan gärning är belagd med straff. Övervakningen får endast avse plats där den misstänkte kan antas komma att uppehålla sig. Ett beslut om hemlig kameraövervakning omfattar inte ljudupptagning.

Efter den senaste förlängningen av giltighetstiden för lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning har lagen vid två tillfällen ändrats. Sedan den 1 oktober 2004 får hemlig kameraövervakning användas även i fall då minimistraffet inte uppgår till två år, om det enskilda brottets straffvärde med hänsyn till omständigheterna kan antas överstiga två års fängelse. Vidare infördes då bland annat en möjlighet att använda hemlig kameraövervakning för att övervaka en brottsplats eller en nära omgivning till denna plats i syfte att fastställa vem som skäligen kan misstänkas för brottet (prop. 2003/04:74, bet. 2003/04:JuU24, rskr. 2003/04:219, SFS 2003:1148). Den 1 juli 2005 infördes det i lagen bestämmelser om hantering av s.k. överskottsinformation (prop. 2004/05:143, bet. 2004/05:JuU28, rskr. 2004/05:274, SFS 2005:505), se avsnitt 4.4.

4.3 Offentliga ombud

Sedan den 1 oktober 2004 tillämpas ett system med offentliga ombud som ska bevaka enskildas integritetsintressen i ärenden om hemlig teleavlyssning och hemlig kameraövervakning. Systemet gäller i alla ärenden om hemlig teleavlyssning och hemlig kameraövervakning. Det gäller således även sådana ärenden där 1952 års tvångsmedelslag är tillämplig.

Systemet innebär att rättens prövning av en ansökan om hemlig teleavlyssning eller hemlig kameraövervakning sker vid ett sammanträde där den som ansöker om tvångsåtgärden samt ett av rätten utsett offentligt ombud närvarar. Det offentliga ombudet har rätt att ta del av vad som förekommer i ärendet och att yttra sig i ärendet. Ombudet har även rätt att överklaga rättens beslut. Om ärendet är så brådskande att ett dröjsmål skulle riskera syftet med tvångsmedlet, får sammanträde dock hållas och beslut fattas utan att något offentligt ombud varit närvarande eller annars fått tillfälle att yttra sig. I dessa fall ska ett offentligt ombud emellertid underrättas om att beslut har fattats och beredas tillfälle att ta del av ärendet (prop. 2002/03:74, bet. 2003/04:JuU2, rskr. 2003/04:14, SFS 2003:1146).

4.4 2005 års reglering av de brottsbekämpande myndigheternas användning av överskottsinformation

Vid användning av hemliga tvångsmedel kan det komma fram uppgifter som inte har något som helst samband med det brott som legat till grund för tvångsmedelsbeslutet. Uppgifterna kan dock i stället vara av betydelse för utredningen av ett annat begånget brott eller för att förhindra nya brott. De kan beröra den person som förundersökningen gäller eller andra personer som är ovidkommande i det sammanhanget.

Det kan också röra sig om uppgifter som inte har samband med något brott men som är av betydelse i ett annat sammanhang och då främst för andra myndigheter, exempelvis sociala myndigheter. Sådan information brukar benämnas överskottsinformation.

En reglering av de brottsbekämpande myndigheternas användning av överskottsinformation infördes den 1 juli 2005. Regleringen omfattar användning av sådan information som framkommer vid användning av hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning, för brottsutredande och brottsförebyggande ändamål. Regleringen innebär att överskottsinformation om ett annat brott än det som ligger till grund för beslutet om det hemliga tvångsmedlet normalt får användas för att utreda det brottet. Beträffande överskottsinformation om mindre allvarliga brott gäller dock en viss begränsning. En förundersökning om ett sådant mindre allvarligt brott får inledas på grund av överskottsinformation endast om fängelse i ett år eller däröver är föreskrivet för brottet och det kan antas att brottet inte föranleder böter eller om det finns särskilda skäl. Uppgifter om förestående brott får emellertid användas för att förhindra brott (prop. 2004/05:143, bet. 2004/05:JuU28, rskr. 2004/05:274, SFS 2005:504).

5 Propositionen Ytterligare rättssäkerhetsgarantier vid användandet av hemliga tvångsmedel, m.m.

I propositionen Ytterligare rättssäkerhetsgarantier vid användandet av hemliga tvångsmedel, m.m. (prop. 2006/07:133), som beslutades den 6 september 2007, lämnar regeringen förslag till ytterligare rättssäkerhetsgarantier vid användandet av hemliga tvångsmedel. I propositionen föreslås att personer som har utsatts för hemliga tvångsmedel, t.ex. hemlig kameraövervakning, ska underrättas om detta. En underrättelse ska dock skjutas upp och får även underlåtas om en uppgift i underrättelsen omfattas av sekretess. Underrättelseskyldigheten ska inte omfatta utredningar om sabotagebrott, brott mot rikets säkerhet och terroristbrott, dvs. brott som knyter an till Säkerhetspolisens verksamhetsområde.

Vidare föreslås att det under regeringen inrättas en fristående och självständig myndighet, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden, som ska utöva tillsyn över brottsbekämpande myndigheters användning av hemliga tvångsmedel och kvalificerade skyddsidentiteter och därmed sammanhängande verksamhet. Nämndens tillsyn ska således avse även sådan användning av hemliga tvångsmedel som inte omfattas av den föreslagna underrättelseskyldigheten.

Nämnden ska också utöva tillsyn över Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter.

Nämnden ska på begäran av en enskild vara skyldig att kontrollera om han eller hon har utsatts för hemliga tvångsmedel eller varit föremål för Säkerhetspolisens personuppgiftsbehandling och om tvångsmedels-

användningen och därmed sammanhängande verksamhet eller personuppgiftsbehandlingen har skett i enlighet med lag eller annan författning.

Enligt förslaget ska flertalet ledamöter i Säkerhets- och integritetskyddsnämnden utses bland sådana personer som har föreslagits av partigrupperna i riksdagen.

Förslagen i propositionen föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

6 Överväganden och förslag

Regeringens förslag: Giltighetstiderna för 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning förlängs till utgången av år 2008.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Med undantag av *Sveriges advokatsamfund* har samtliga remissinstanser som yttrat sig tillstyrkt förslaget eller lämnat detta utan erinran. Sveriges advokatsamfund har ifrågasatt behovet av de båda lagarna.

Skälen för regeringens förslag: 1952 års tvångsmedelslag tillkom efter andra världskriget med anledning av den politiska oro som då rådde i världen. Lagen är tidsbegränsad och har förlängts upprepade gånger. Efter den senaste förlängningen gäller lagen till utgången av år 2007. Lagen har nu således varit i kraft i över 50 år. Även lagen om hemlig kameraövervakning är tidsbegränsad. Lagen gällde först till utgången av år 1996 och har därefter förlängts fem gånger och gäller nu till utgången av år 2007.

I den proposition som föregick den senaste förlängningen av giltighetstiden av de aktuella lagarna uttalades att det alltjämt fanns behov av bestämmelser av den typ som finns i 1952 års tvångsmedelslag för att effektivt kunna bekämpa allvarliga brott som rör landets inre och yttre säkerhet. Det konstaterades att brottslighet av sådan karaktär under de senaste åren hade fått allt mer ökad aktualitet och prioritet, bland annat mot bakgrund av terrordåden i USA den 11 september 2001. Det fanns när det gäller dessa brott därför ett tydligt behov av att ha effektiva verktyg för att motverka risken för terroristhandlingar men också för att fungera väl i det internationella samarbetet mot terrorism. När det gäller hemlig kameraövervakning uttalades bland annat att erfarenheterna visade att hemlig kameraövervakning var ett värdefullt hjälpmedel vid utredningen av grova brott. I propositionen diskuterades vidare om giltighetstiden för de båda lagarna skulle förlängas ytterligare några år eller om de båda lagarna i stället skulle permanentas. Det konstaterades att det fanns goda argument för att på sikt permanenta de båda lagarna men att tillräckligt beredningsunderlag för att göra de överväganden som krävs om bland annat lagtekniska och systematiska frågor då inte fanns. Det föreslogs därför att lagarnas giltighetstid skulle förlängas med hänsyn till den tid som kunde förväntas åtgå för den fortsatta beredningen av frågan om en permanentning av de båda lagarna (prop. 2003/04:74 s. 8–9).

Som angetts ovan uppdrog Regeringskansliet genom beslut den 2 maj 2006 av chefen för Justitiedepartementet åt en sakkunnig person att biträda departementet med en översyn av användningen av tvångsmedel enligt 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning (Ju 2006:G). Den sakkunniga överlämnade i februari 2007 promemorian *Frågan om fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning* (Ds 2007:2). När det gäller 1952 års tvångsmedelslag bedöms i promemorian att det alltjämt finns ett behov av utvidgade möjligheter att använda hemliga tvångsmedel när det gäller förundersökning som rör vissa allmänfarliga brott, högmålsbrott, brott mot rikets säkerhet och terroristbrott. Det föreslås därför att merparten av bestämmelserna i 1952 års tvångsmedelslag ska permanentas och tas in i en ny lag, vilken ska ges obegränsad giltighetstid. När det gäller innehållet i den nya lagen överensstämmer promemorians förslag i huvudsak med innehållet i 1952 års lag. I promemorian föreslås vidare att bestämmelserna i lagen om hemlig kameraövervakning ska ges obegränsad giltighetstid och att de med oförändrat innehåll ska överföras till de allmänna tvångsmedelsbestämmelserna i 27 kap. rättegångsbalken.

Promemorian om fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning har remitterats och remisstiden löpte ut den 29 juni 2007 (dnr Ju2006/2494/Å). En proposition som behandlar förslagen i den promemorian kommer inte att kunna lämnas till riksdagen förrän under våren 2008. Mot bakgrund av den bedömning som görs i promemorian att det finns ett fortsatt behov av bestämmelserna i lagen om hemlig kameraövervakning och merparten av bestämmelserna i 1952 års tvångsmedelslag, bör lagarnas giltighetstid nu förlängas till dess att regeringen och riksdagen slutligen kan ta ställning till frågan om en permanentning av de båda lagarna. Lagarnas giltighetstid bör därför förlängas ett år, dvs. till utgången av år 2008.

Åklagarmyndigheten har framhållit att det saknas en uttrycklig bestämmelse om att åklagarens interimistiska beslut enligt 1952 års lag ska verkställas samt att den bristen om möjligt bör åtgärdas inom ramen för detta lagstiftningsärende. Denna fråga behandlas inte i den promemoria som ligger till grund för förslagen i denna proposition, men i stället i den promemoria som föreslår en permanentning av de aktuella tvångsmedelslagarna. Frågan får därför behandlas inom ramen för det lagstiftningsärendet.

Förslagen medför inte några kostnader för staten.

Sammanfattning av promemorian Frågan om fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning (Ds 2007:2)

1952 års tvångsmedelslag

I promemorian föreslår jag att bestämmelserna i 1952 års tvångsmedelslag ska permanentas genom att föras in i en ny lag med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa mål om allvarliga brott mot allmän säkerhet, vilken ges obegränsad giltighetstid.

När det gäller innehållet i den nya lagen överensstämmer de föreslagna bestämmelserna i huvudsak med innehållet i 1952 års lag. I vissa avseenden har jag dock bedömt att bestämmelserna behöver kompletteras eller att de kan tas bort. Mitt syfte är att anpassa bestämmelserna till de krav som kan ställas på å ena sidan skyddet för enskildas personliga integritet och å andra sidan ett så väl fungerande och effektivt skydd som möjligt mot den särskilt allvarliga brottslighet som det är fråga om, ofta i form av terrorism eller annan grov organiserad brottslighet.

Terrorism och grov organiserad brottslighet har oftast internationell anknytning. Inte minst den internationella terrorismen utgör ett hot mot allas säkerhet och grundläggande fri- och rättigheter. Bekämpningen av sådan brottslighet kräver ett väl fungerande internationellt straffrättsligt samarbete. För de brottsbekämpande myndigheterna gäller det bland annat regleringen av rättslig hjälp i brottmål. På det området har jag noterat en markant ökning i fråga om andra länders framställningar av sådan hjälp av de svenska brottsutredande myndigheterna.

En förutsättning för mitt förslag är att frågan om kontroll av bestämmelsernas tillämpning prioriteras i högre grad av lagstiftaren och de myndigheter som har att rapportera om sin användning av tvångsmedel än vad som är fallet för närvarande. Jag menar att en förbättrad kontroll är av yttersta vikt för möjligheterna att bedöma om tvångsmedlen används i enlighet med de principer för användningen som gäller, nämligen proportionalitets-, ändamåls- och behovsprinciperna.

För att anpassa lagens användningsområde efter nuvarande behov föreslår jag att brottskatalogen ska kompletteras med brott mot medborgerlig frihet enligt 18 kap. 5 § brottsbalken, brott mot lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, m.m. och sådant företagsspioneri enligt 3 § lagen (1990:409) om skydd för företagshemligheter som utövas eller understöds av andra stater (statsstyrt företagsspioneri).

Det har visat sig att bestämmelserna i 1952 års lag i vissa delar är onödiga eller obsoleta och jag föreslår därför att de ska utgå. Det gäller bland annat bestämmelserna om förlängd tid för s.k. utredningshäktning och särregleringen i fråga om de s.k. majestätsbrotten. Brottet olovlig kårverksamhet (18 kap. 4 § brottsbalken) bör också utmönstras ur brottskatalogen. Det främsta skälet till det är att utformningen av straffbestämmelsen rimmar illa med hur sådan verksamhet organiseras och bedrivs idag. Jag menar att det förekommer en extensiv användning

av tvångsmedel på detta område som inte är godtagbar. Det innebär inte att brottet inte måste bekämpas. Tvärtom måste Säkerhetspolisens arbete mot sådan författningshotande verksamhet ges bästa tänkbara förutsättningar. Det är emellertid nödvändigt att lagstiftaren gör en översyn av straffbestämmelsen innan brottet tas med i tillämpningsområdet för lagen. Det bör ske inte minst mot bakgrund av brottet, som det uttrycks genom straffskalan, har ett lågt straffvärde (böter eller fängelse i högst två år).

Jag föreslår ytterligare några ändringar jämfört med 1952 års lag. Rätten att fatta interimistiskt beslut om kvarhållande försändelse bör inte längre tillkomma undersökningsledare och beslut om beslag av skriftliga meddelanden mellan närstående ska endast få fattas av åklagare eller domstol.

I syfte att förstärka kontrollen över tillämpningen av hemliga tvångsmedel föreslår jag att det uttryckligen i lagen anges att interimistiska beslut om tvångsmedelsanvändning som fattas av åklagare ska prövas av rätten även för det fall att åtgärden har upphört vid tidpunkten för prövningen.

Lagen om hemlig kameraövervakning

Mitt förslag innebär att bestämmelserna i lagen om hemlig kameraövervakning ges obegränsad giltighetstid och att de med oförändrat innehåll överförs till de allmänna tvångsmedelsbestämmelserna i 27 kap. rättegångsbalken. Rikspolisstyrelsen har lämnat vissa förslag om anpassning av bestämmelserna till den tekniska utvecklingen på området. Vid lagens införande uttalade regeringen att lagen på vissa områden, i andra sammanhang, borde bli föremål för vidare beredning. Så har i vissa delar skett. Jag anser att det finns anledning att i återstående delar göra en mer noggrann översyn över hur lagen bör anpassas för att bättre fylla de brottsutredande myndigheternas behov. Inom ramen för denna utredning har en sådan översyn inte varit möjlig att genomföra.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2007/08:9
Bilaga 2

Riksdagens ombudsmän, Svea hovrätt, Stockholms tingsrätt,
Justitiekanslern, Domstolsverket, Åklagarmyndigheten,
Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Säkerhetspolisen, Tullverket,
Sveriges advokatsamfund och Svenska Helsingforskommittén för
Mänskliga Rättigheter.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 september 2007

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, statsråden Olofsson, Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Larsson, Torstensson, Hägglund, Björklund, Carlsson, Littorin, Borg, Malmström, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Tolgfors, Björling

Föredragande: statsrådet Ask

Regeringen beslutar proposition 2007/08:9 Fortsatt giltighet av 1952 års tvångsmedelslag och lagen om hemlig kameraövervakning